

POMPEIO PASCUAL I CARBÓ

Membre C. de la "SOC. CHILENA DE PEDIATRIA"

Hortes, 10, 2.ª - GIRONA

Teléfono 2905

Girona, sis de gener 1956.

Estimat amic Ferrater, Contesto amb retard i possiblement que aquesta carta us trobarà fora de París i, qui sap, si a Catalunya..

Confesso que cada dia em torno mes mandros i si ne en tingúes esment, el munt de cartes que esperen a l'arxivador per a contestar son una requisitoria suficient per demostrar el que vinc dient.

Amb la diada de Reis i amb el diumenge, que es demà passat, haurem acabat les festes nadalenques. Deixem un xic de tristesa perquè hom es dona compte de que tot passa i amb el pas d'aquestes festivitats els que ja ténim forces anys i que sols posem il·lusions amb els que ens tenen que continuar ens sembla sentir amb mes força que qualsevult altre dia de l'any una veu interior que ens planteja la possibilitat de que ja ens quedia pocs Nadals per comptar.

Per altre part, aquesta terrible inestabilitat del Men i els conflictes que es succeixen o es barregen uns amb els altres, ens fan viure amb un neguit constant. Que serà de nosaltres en un futur proper?. Que serà dels nostres fills?. Veus ací el corc que em turmenta.

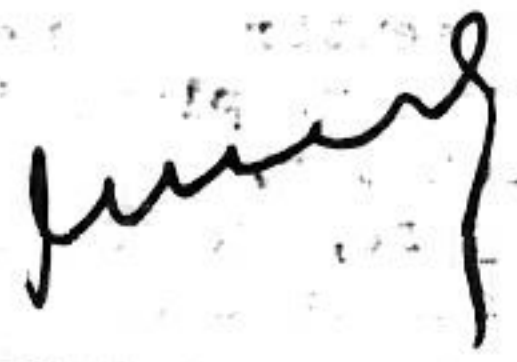
Veieu ara mateix l'exemple de França. Ens diuen que es una nació que ha equilibrat la seva balança de pagaments, que tethem té feina, que s'hi viu bé....i ja veieu aquestes eleccions quin resultat han donat. Ne es pas la minoria numerosa comunista que també la tenen a Italia, es si aquesta "cullonada" que diria en Plá, dels numerosíssims partits carregats de personalitats envejoses, retériques i moltes vegades ridicles (aquest alusió constant a la resistència i als valors eternals arriba a fer posar frenetic a les persones que tant esperem del tradicional tacte, seny i equilibri de dirigents polítics de l'altre banda del Pirineo).

I per si no n'hi hagués prou, ací teniu el poujadisme. Dimarts passat vingueren al despatx uns perpignaneses i els hi vaig dir: Mais, que heu fetut en les eleccions?. Qui las ha guanyades? em preguntaren. Doncs monsieur Pou-

AVORIB

jades, veieu si. Ah, tant mieux, contestaren. Els pobres comerciants ja estan
 tips de pagar... Possiblement que le poujadisme sigui flor d'un dia, pero
 la seva aparició demostra fins on han arribat els petits interessos.....
 Verdaderament, la vida a Girona fera un encant amb un Men reposat com tin-
 dria que esser el de la época que vivim. Ja ja sé que a Girona hi ha molta
 gent que passa fred i gana i que caldria una millor distribució de la ri-
 quesa i del benestar, empero crec també que tot aixó es podria resoldre amb
 gent plena de bona voluntat i amb un plé sentit de la limitació. I que aquest
 sentit fos conseqüent. Es a dir, practicat pels que el prediquen.
 En fi, no us vull molestar amb mes "leceras" com dirien els meus amics de Chile.
 Que passeu un bon 1956 son els desitjos i els vots que formulem amb els meus
 familiars en la diada de Reis.

Molt cordialment

28-1-56